

TRANSATLANTİK Eğilimler Temel Bulgular 2014

Mehmet KOCA
AREM

GİRİŞ

German Marshall Fund tarafından yayımlanan “Transatlantik Eğilimler Temel Bulgular 2014” adlı bu çalışmada, özgün bir araştırma ortaya koymanın yanı sıra transatlantik **topluluğun üyeleri olarak ABD ve Avrupa’nın stratejik politika hedefleri, amaçları ve değerleri üzerinde yapılan tartışmaları zenginleştirmek** amaçlanmaktadır. Raporda ayrıca önceki yıllarda gerçekleştirilen “Transatlantik Eğilimler: Göç” araştırmasını esas alarak 2014 yılına ait hareketlilik, göç ve entegrasyona dair verilere yer vermiştir.

Bu çalışmada öncelikli olarak; Amerikalılar ve Avrupalıların transatlantik ilişkile-

rin geleceği hakkında aynı görüşe sahip olmadıkları ve Avrupalıların çoğunluğunun (özellikle Almanlar) daha bağımsız bir yaklaşımı tercih ettikleri, Kuzey-Güney bölünmesinin Avrupa için sorun olmaya devam ettiği ve Avrupalıların dörtte üçünün AB’nin ekonomik krizle mücadele için yeterince uğraşmadığını düşündüğü, Avrupa’da (Fransa hariç) çoğunluğun, AB’den ayrılmasındansa Birleşik Krallığın endişelerine müsamaha gösterilmesini istediği, transatlantik çoğunluğun, Rusya ile çatışmanın devam etmesi riskine rağmen Ukrayna’ya ekonomik ve siyasi

desteğin sürdürülmesini istediği, Rusların ise çoğunluğunun AB ile çatışma riski bile olsa Rusya'nın Ukrayna üzerindeki etkisini sürdürmesi gerektiği, Amerikalıların çoğunun yasadışı göçmenlere statülerini yasal hale getirme fırsatı tanınmasını isterken, bu grubun etkileyici bir çoğunluğunun bunun vatandaşlığa giden yolu da içermesi gerektiği hususları öne çıkmaktadır.

Ayrıca raporda genel olarak; Atlantik'in her iki yakasında giderek büyüyen bir çoğunluğun AB'nin daha güçlü bir küresel rolü olmasını istedikleri, ancak Rusya ve Çin'in liderlik rolü de oynamasını istemedikleri, Atlantik'in her iki yakasında da çoğu kişinin ekonomik sorunları ülkelerinin karşılaştığı en önemli konu olarak nitelendirdiği, Avrupa'da ekonomik açıdan bazı iyileşme belirtilerine rağmen krizin sona erdiğini net bir şekilde söylemenin mümkün olmadığı, Ukrayna'daki kriz nedeniyle çatışmanın, Avrupa sınırlarına 1990'lardaki Balkan savaşlarından beri ilk defa bu kadar yakın olduğu, İran'ın nükleer silah edinmesinin en iyi nasıl engelleneceği konusunda transatlantik görüşlerin istikrarlı kaldığı, ABD'de ve AB'de yanıt verenlerin % 32'sinin ekonomik yaptırımları tercih ettiği, Avrupa'da yanıt verenlerin % 61'inin, Amerika'da ise % 58'inin, Türklerin ise % 49'unun NATO'nun "hala gerekli" olduğunu dile getirdiği, Amerikalıların % 71'nin Avrupalıların ise % 60'nin hükümetlerinin dış göçle ilgili tutumunu onaylamadığı, AB'de yanıt verenlerin % 65'nin AB üyeliğinin ülkeleri için faydalı olduğunu düşündüğü, transatlantik ilişkilere son yıllarda en az angaje olan Türklerin, AB ve NATO ile çok sayıda cephede yeniden angaje olmak için daha istekli göründükleri, 2006'dan beri ilk defa Türklerin çoğunluğunun AB üyeliğinin ülkeleri için iyi olacağına inandıkları belirtilmiştir.

Adı geçen rapor; Transatlantik ilişkiler, Ekonomi, AB ve Göç, Güvenlik Alanında Transatlantik İşbirliği ve Rusya olmak üzere dört bölümden oluşmaktadır. Bu çalışmada raporun özetlenmiş hali sunulacaktır.

TRANSATLANTİK İLİŞKİLER

Raporun Transatlantik ilişkiler isimli bu bölümünde genel olarak; **Atlantik'in her iki yakasında da çoğu kişinin ekonomik sorunları ülkelerinin karşılaştığı en önemli konu olarak nitelendirdiği**, Amerikalılar ve Avrupalıların, dikkat gerektiren küresel politika sorunları ile mücadelede Batının liderlik rolüne ihtiyaç olduğunu savunmaya devam ettiği, ayrıca Rusya ve Çin gibi Batı dışı güçlerden sakınmayı sürdürdükleri belirtilmiştir.

Raporda ayrıca **ülke içi endişelerin dış politikalardan baskın olduğu**, Amerikalıların % 28'inin ekonominin kendisinden daha çok söz ederken, Avrupalıların ekonomiyi (%26) ve işsizliği (%27) eşit ölçüde dile getirdikleri, **Türklerin % 24'ünün ise terörizmden endişe duyduğu, AB'de ankete yanıt verenlerin % 56'sının ABD'nin dünyada güçlü bir lider olmasını istediği** ve Avrupalıların % 67'sinin ABD hakkında olumlu görüşlere sahip olmaya devam ettiği, **Türkiye'de ise yanıt verenlerin % 20'sinin ABD'nin liderlik rolünü istediği**, öte yandan **ABD'ye yönelik olumlu görüşlerin, Almanya'da 2013'de % 68 iken, 2014 yılında % 58'e düştüğü** vurgulanmıştır.

Raporun bu bölümüne ilişkin ilereleyen sahalarda ise **Atlantik'in her iki yakasında da giderek büyüyen bir çoğunluğun AB'nin güçlü liderliğini istediği**, Amerikalıların % 70 ve yanıt veren Avrupalıların % 73'ünün bu görüşü paylaştığı, Türklerin ise % 31'inin AB'nin güçlü liderlik rolünü istediği, **AB'nin lider-**

lik rolüne Avrupa'da en az desteğin Yunanistan'dan geldiği, AB'ye yönelik olumlu görüşlerin ABD'de % 57, Avrupa'da ise % 65'olumlu olduğu, **Türklerin % 45'inin (2013'e göre % 10 artışla) AB'ye dair görüşlerini olumlu olarak tanımlarken, % 31'inin (2013'e göre % 5 artışla) AB liderliğini istediğini söylediği**, Avrupa'da yanıt verenlerin % 68'inin ise Rusya'nın küresel liderlik rolünü istemedikleri, ABD'de ise yanıt verenlerin % 53'nün Rusya'nın liderlik rolünü istemediği, **Türklerin ise % 71'inin Rusların liderlik rolünü istemedikleri** belirtilmiştir.

Ayrıca **Türkiye'de yanıt verenlerin % 31'inin AB'nin, % 20'sinin ABD'nin, % 16'sının Çin'in ve % 14'ünün Rusya'nın küresel liderlik rolünü istediği**, Avrupa'da yanıt verenlerin % 65'inin Çin'in liderlik rolünü istemezken, Amerikalılarda bu oranın % 55 olduğu, **Türklerde ise Çin'in liderlik rolünü istemeyenlerin oranının %70 olduğu**, Amerikalıların % 43'nün Obama'nın uluslararası politikalarını desteklerken, Avrupa'da Obama'nın uluslararası politikalarını destekleyenlerin oranının % 64 olduğu, Avrupa'da Obama'nın uluslararası politikalarını destekleyenlerin oranının en çok düştüğü ülkenin % 20 ile Almanya olduğu vurgulanmıştır.

Raporun bu bölümünde son olarak **Türkiye'de yanıt verenlerin % 34'ünün Obama'nın uluslararası politikalarını onayladığı, ABD'lilerin % 35'inin, Avrupalıların %52'sinin, Türklerin ise % 47'sinin hükümetlerinin yürüttükleri politikalara destek verdikleri**, **Türklerin % 45'nin AB, % 31'inin ABD, % 20'serinin ise Rusya ve Çin hakkında olumlu görüşlere sahip oldukları**, ABD ile AB arasındaki ortaklık daha yakınlaşmalı mı diye sorulduğunda yanıtların Atlantik'in iki yakasında da bölündüğü, ABD'de

yanıt verenlerin % 34'ünün ilişkilerin daha yakın olmasını isterken, **Avrupa'da yanıt verenlerin % 50'sinin, ülkelerinin daha bağımsız bir yaklaşım benimsediğini görmek istediği ve bu değişimin özellikle Almanya'da belirgin olduğu, Almanların % 57'sinin (2013'e göre % 17 artışla) ülkelerinin daha bağımsız hale gelmesini istedikleri** belirtilmiştir.

EKONOMİ, AB VE GÖÇ

Raporun, Ekonomi, AB ve Göç isimli bu bölümünde genel olarak; ABD ve AB için beş yıldan fazla bir süredir sorun olan ekonomik krizin azalacağına ve Atlantik'in her iki yakasında büyümenin tekrar başlayacağına dair belirtilerin 2014 yılı itibarıyla çoğalmaya başladığı, **Avrupa'da ekonomik açıdan bazı iyileşme belirtilerine rağmen krizin sona erdiğini net bir şekilde söylemenin mümkün olmadığı, Amerikalılar % 73'ünün halen ekonomik krizden etkilendiklerini düşünüyor, Avrupa'da buna ilişkin rakamın 2013'e göre yedi puan gerileyerek % 58 olduğu, Türklerin % 76'sının ise krizden büyük ölçüde veya biraz etkilendiğini söylediği** belirtilmiştir.

Raporda ayrıca Yunanistan'da % 95, Portekiz'de % 91 ve İspanya'da % 81 gibi istikrarlı bir çoğunluğun kişisel olarak krizden etkilendiğini belirtirken, Birleşik Krallık, Polonya, Hollanda, İsveç ve Almanya'daki rakamların azaldığı, **Avrupa'da yanıt verenlerin % 73'nün, AB'nin krizle yeterince mücadele etmediğini düşündüğü, İspanya'da (% 88) ve İtalya'da (% 87) gibi büyük bir çoğunluğun AB'nin yeterince çabalamadığına inanırken, AB'nin çabalarını yeterli görenlerin oranının % 34 ile en yüksek Almanya'da olduğu, ayrıca Avrupalıların % 66'sının krizden en fazla etkilenmiş olan ülkelerin kendi ekonomilerini dü-**

zeltmek için yeterince çaba göstermediğini düşündüğü, AB'de yanıt verenlerin % 65'nin AB üyeliğinin ülkeleri için faydalı olduğunu düşündüğü, bu görüşü en az destekleyenlerin, % 53 ile üye olsalardı iyi mi olurdu şeklinde soru sorulan Türkler olduğu vurgulanmıştır.

Raporun bu bölümünün ilerleyen safhalarında AB üyeliğinin ülkeleri için iyi olduğunu söyleyenler arasında çoğu kişinin (%31) bunun nedenini "AB'nin beraber hareket eden bir demokrasiler topluluğu olması" ile açıkladığı, % 27'sinin Avrupa Birliği sınırları içerisinde serbest dolaşım, iş ve eğitim imkânı olmasından dolayı üyeliğin yararlı olduğunu düşündüğü, **AB üyeliğinin ülkeleri için kötü olduğuna inananlar arasında yanıt verenlerin % 45'inin bunun nedenini AB'nin ulusal ekonomilerine zarar vermesi olarak açıkladığı, bu yanıtın özellikle İtalya (% 66) ve Portekiz'de (% 56) daha çok tercih edildiği, AB genelinde yanıt verenlerin % 56'sının Avronun ekonomileri için kötü olduğuna (üye olmayan ülkelerde de kötü olacağına) inandığı, AB'nin ulusal ekonomik politikalar üzerindeki kontrolünün artmasına karşı çıkanların azaldığı, Fransa hariç Birleşik Krallığın AB'yi terk etmesinden, diğer AB üye devletlerinin İngilizlerin endişelerini gidermek için daha çok şey yapması gerektiğini ifade edenlerin oranının AB genelinde % 51 olduğu, % 38'inin ise Birleşik Krallığın AB'yi terk etmesini istediği, Akdeniz'de sınır geçişlerinin giderek artması sonucunda Güney Avrupa ülkelerinin daha fazla destek ve AB üye devletleri arasında yük paylaşımı talep etmesinin iltica ve mülteci konularının AB içerisinde daha fazla ağırlık kazanmasına yol açtığı, ayrıca ekonomik baskıların, Avrupa Birliği içinde hareketliliğin başlıca tetikleyicilerinden olduğu ve göç alan ülkelerde sosyal yardımlara erişim**

ve entegrasyon ile birlikte göçmenlerin ayrıldıkları ülkelerdeki durum üzerine olan tartışmaları alevlendirdiği belirtilmiştir.

Raporun bu bölümünde son olarak **Amerikalıların % 71'nin Avrupalıların ise % 60'nın hükümetlerinin dış göçle ilgili tutumunu onaylamadığı, Göçmenlerin ülkelere neden geldiği sorulduğunda "çalışmak için" cevabı Avrupalı yanıt verenlerin % 61'i, Amerikalıların % 70'i tarafından dile getirildiği, "Sosyal yardımlardan yararlanma" cevabı Avrupa'da % 41, ABD'de % 45 oranında verildiği, Türklerin ise Türkiye'ye göçün en önemli nedeninin sığınma talebi olduğunu düşündüğü, Avrupa'da çoğu kişinin (%40) ülkelerinin mültecilere karşı politikalarının daha kısıtlayıcı olmasını isterken, ABD'de yanıt verenlerin % 38'inin buna katıldığı; % 34'ünün ise mevcut politikaları "doğru" bulduğu, Atlantik'in iki yakasında da sadece azınlığın daha az kısıtlayıcı politikalar istediği, Türkiye'den yanıt verenlerin % 66'sının daha kısıtlayıcı mülteci politikaları istediği, % 21'inin politikalar daha az kısıtlayıcı olsun derken, sadece % 10'unun mevcut politikaları doğru bulduğu, ayrıca Türklerin % 77'sinin mülteciler konusunda endişeli olduğu belirtilmiş olup, Amerikalıların % 45'inin yasadışı göçmenlerin ABD'de yasal statü alabilmelerini isterken, % 27'sinin anavatanlarına dönmeleri gerektiğini söylediği, **Avrupa'da çoğunluğun (% 55) AB içi göç için endişelenmediği, yanıt verenlerin %56'sının AB dışı göçten endişe duyduğu, ABD'de yanıt verenlerin % 51'nin ilk kuşak göçmenlerin iyi entegre olduğunu söylerken, Avrupalılar arasında görüş ayrılığı bulunduğu, % 48'inin iyi entegre olmadıklarını, % 46'sının ise iyi entegre olduklarını düşündüğü ve dışa göçü Avrupa'da sorun olarak nitelendirenlerin oranının % 58****

olduğu, ABD’de yanıt verenlerin çoğunluğunun ise (% 66) bunu sorun olarak görmediği, Yunanistan’da yanıt verenlerin % 95’inin, Portekiz’de % 93’ünün ve İspanya’da % 87’sinin dışarıya göçün sorun olduğunu düşündüğü vurgulanmıştır.

GÜVENLİK ALANINDA TRANSATLANTİK İŞBİRLİĞİ

Raporun Güvenlik Alanında Transatlantik İşbirliği isimli bu bölümünde genel olarak; **Geçtiğimiz yıl Güney Çin Denizi’nden Orta Doğu’ya uzanan coğrafyada ortaya çıkan gerginliklerin sonucunda küresel güvenliğe yönelik tehditlerin şiddetlendiği ve Ukrayna’daki kriz nedeniyle çatışmanın Avrupa sınırlarına 1990’lardaki Balkan savaşlarından beri ilk defa bu kadar yakın olduğu, Çin ile ilişkiler yürütülürken kiminle beraber hareket edilmesi gerektiği sorulduğunda Avrupalıların görüş ayrılığına düştüğü, yanıt verenlerin % 42’sinin diğer AB ülkeleri ile beraber hareket etmek isterken, % 44’ünün kendi ülkesinin Çin ile ilişkileri ikili düzeyde yürütmesini istediği, Avrupa’da yanıt verenlerin sadece % 9’unun Çin ile ilişkilerde ABD ile beraber hareket etmek istedikleri, ayrıca Avrupa’da yanıt verenler Orta Doğu konusunda da görüş ayrılığı yaşadığı, yanıt verenlerin % 44’ünün diğer AB ülkeleri ile beraber hareket etmek isterken, % 41’inin ilişkileri bağımsız yürütmek arzusunda olduğu, Türkiye’de yanıt verenlerin % 46’sının Orta Doğu’ya karşı bağımsız bir yaklaşım benimsenmesini istediği** belirtilmiştir.

Raporda ayrıca Amerikalıların % 53’nün Çin ile ikili düzeyde ilişki kurmak istediği, % 48’inin ise Orta Doğu’yla olan ilişkilerin bağımsız yürütülmesini tercih ederken, AB ile beraber hareket etmek isteyen Amerikalıların oranının % 45 oldu-

ğu, Türkiye’de yanıt verenlerin % 33’ünün ülkelerinin yalnız hareket etmesini isterken, AB ile işbirliği yapmak isteyenlerin sayısının 2013’e göre yedi puan artarak % 28 olduğu, % 14’ünün Orta Doğu ülkeleri ile birlikte hareket etmeyi, % 10’unun ise ABD’yi tercih ettiği, Avrupa’da yanıt verenlerin % 61’inin, Amerika’da ise % 58’inin, Türklerin ise % 49’unun NATO’nun “hala gerekli” olduğunu dile getirdiği, Hollanda’da yanıt verenlerin % 81’nin bu görüşü desteklediği, Yunanistan’ın, Avrupa Birliği içinde % 52 ile NATO’yu “artık gerekli bulmadığı” tek ülke olduğu vurgulanmıştır.

Raporun bu bölümünün ilerleyen sayfalarında NATO’nun ne çeşit misyonları olması gerektiği sorulduğunda Atlantik’in her iki yakasında da çoğunluğun, **Avrupa’nın sınırlarının savunulması (Amerikalıların % 59’u ve Avrupalıların %73’ü) cevabını verdiği, ABD’de yanıt verenlerin % 49’u ve Avrupa’da % 51’inin NATO’nun ABD ve Avrupa dışında askeri operasyonlar yapmasına karşı olduğu, Amerikalıların % 53’ü, Avrupalıların % 57’si ve Türklerin % 43’nün NATO’nun Afganistan gibi yerlerde istikrarı sağlama çabalarını onayladığı, İran’ın nükleer silah edinmesinin en iyi nasıl engelleneceği konusunda transatlantik görüşlerin istikrarlı kaldığı, ABD’de ve AB’de yanıt verenlerin % 32’sinin ekonomik yaptırımları tercih ettiği, ABD’de yanıt verenlerin ikinci tercihi bilgisayar sabotajı (%17) olurken, Avrupalıların ekonomik teşvikler sunulmasını (%21) tercih ettiği, askeri güç kullanımı sorulduğunda Avrupalıların %6’sı, Amerikalıların ise %12’sinin bunu ilk tercihleri olarak belirttikleri, Avrupalıların sadece % 9’nunu ve ABD’de yanıt verenlerin ise % 6’sının, İran muhaliflerine destek vermeyi istediği** belirtilmiştir.

Raporun bu bölümünde son olarak **Türklerin ise % 20’sinin İran’a karşı ekonomik yaptırımları tercih ederken, % 13’ünün İran’ın nükleer kapasitesinden vazgeçmesi için ekonomik teşvikler sunulmasını istediği, % 13’ünün bilgisayar sabotajını isterken, %12 İran’ın nükleer silah edinmesini kabul edeceği, Ukrayna’daki durumla ilgili olarak Atlantik’in her iki yakasında da yanıt verenlerin, Rusya ile çatışmanın sürmesi riskine rağmen, AB’nin Ukrayna’ya siyasi ve ekonomik destek vermeye devam etmesini istediği, ABD’de bu oranının % 57 ve AB’de ise % 58 olduğu, Ukrayna’nın NATO üyesi olup olmaması sorulduğunda ABD’de yanıt verenlerin % 68’i olsun şeklinde yanıt verirken, Avrupalıların eşit şekilde bölündüğü, ayrıca Avrupalıların % 52’sinin AB’nin Ukrayna’ya üyelik teklif etmesini istediği, ABD’de (% 58) ve Avrupa’da (% 68) çoğunluğun, hükümetlerinin Ukrayna’ya ekonomik yardımı artırması görüşünde olduğu ve ABD’de yanıt verenlerin % 64’ü ve Avrupa’da % 61’nin Ukrayna’ya yönelik hareketleri nedeniyle Rusya’ya karşı daha güçlü ekonomik yaptırımlar uygulanmasını istediği** vurgulanmıştır.

RUSYA

Raporun Rusya isimli bu bölümünde; Ukrayna’nın Avrupa ve Rusya ile ilişkileri hakkında bölgesel bir çatışma olarak başlayan anlaşmazlığın, Rusya ile Batı arasında ciddi bir siyasi çatışmaya dönüşebileceğinin anlaşıldığı, **Rusların % 29’unun karşı karşıya oldukları en önemli sorunun ekonomi olduğunu, % 22’sinin ise uluslararası istikrarsızlık olduğunu söylediği, Rusların % 43’ü daha kısıtlayıcı mülteci politikalarını tercih ederken, % 14’ünün daha az kısıtlayıcı olmasını, % 36’sının da aynı şekilde kalmasını istediği** belirtilmiştir.

Raporda ayrıca **Avrupalıların % 68'inin Rusya'nın liderlik rolünü istemezken, Amerikalıların % 53'ünün bu görüşte olduğu**, Amerikalıların % 39'nun Rusya'nın liderlik rolüne sıcak baktığı, **Amerikalıların % 71'i, Avrupalıların ise % 68'nin Rusya ile ilgili olumsuz görüşlere sahip olduğu**, Rusların Batının da Çin'in de liderlik rolünü istemediği, **Rusya'da yanıt verenlerin ise % 81'inin ABD'nin liderlik rolünü istemezken, % 49'unun bunu hiç istemediği, ayrıca Rusların % 62'sinin Avrupa'nın liderlik rolünü de istemediği** vurgulanmıştır.

Raporun ilerleyen safhalarında; Ruslar'ın % 86'sının Başkan Barack Obama'nın uluslararası politikalarını onaylamazken, % 87'sinin

Obama'nın Rusya ile olan ilişkileri yürütme şeklini onaylamadığı, **Ruslar'ın % 72'sinin ABD'ye olumsuz yaklaşırken, % 52'sinin AB hakkında olumsuz düşündüğü, Rusya'da yanıt verenlerin % 47'sinin Rusya ve NATO arasındaki ilişkinin daha bağımsız hale gelmesini isterken, % 31'nin ilişkinin aynı kalmasını arzu ettiği ve** Rusya'nın uluslararası düzeyde kiminle beraber hareket etmesi gerektiği sorulduğunda Rusya'da yanıt verenlerin % 36'sının yükselen güçlerle derken, % 29'unun Bağımsız Devletler Topluluğu, % 14'ünün AB üye devletleri ve % 10'unun yalnız hareket etmelidir şeklinde yanıt verdiği, sadece % 2'sinin Rusya'nın ABD ile beraber

hareket etmesi gerektiğini söylediği belirtilmiştir.

Raporun bu bölümünde son olarak Ruslar'ın % 36'sının ülkelerinin Avrupa'nın doğu komşularıyla ilgili tek başına hareket etmesini isterken, % 22'sinin bu konuda AB ve ABD ile beraber hareket edilmesini tercih ettikleri, Suriye'de istikrar söz konusu olduğunda, yanıt verenlerin % 30'unun Rusya'nın yalnız hareket etmesini, % 28'inin ise ABD ve AB ile beraber çalışılmasını istediği, Rusların % 53'ünün AB ile çatışma riski pahasına Rusya'nın Ukrayna üzerindeki kontrolünü sürdürmesi gerektiğine inanırken, % 29'nun bu görüşe katılmadığı vurgulanmıştır.

SONUÇ

German Marshall Fund tarafından her yıl düzenli olarak yayımlanan – 2015 yılına ait rapor henüz yayınlanmamıştır- Transatlantik Eğilimler Raporu, dış politika güçlükleri, NATO'ya destek, ekonomi ve diğer dünya güçlerinin yükselişi dâhil bir dizi Atlantik aşırı konuda ABD ve Avrupa kamuoyunun önde gelen kaynaklarından biri haline gelmiş ve araştırmanın sunduğu veriler politika yapıcılar, medya, düşünce kuruluşları ve akademisyenler için değerli bir araç haline gelmiştir.

Transatlantik Eğilimler Temel Bulgular 2014 adlı bu raporda öncelikli olarak Amerikalılar ve Avrupalıların transatlantik ilişkilerin geleceği hakkında aynı görüşe sahip olmadıkları ve Avrupalıların çoğunluğunun (özellikle Almanların) daha bağımsız bir yaklaşımı tercih ettikleri, Kuzey-Güney bölünmesinin Avrupa için sorun olmaya devam ettiği ve Avrupalıların dörtte üçünün AB'nin ekonomik krizle mücadele için yeterince uğraşmadığını düşündüğü, Avrupa'da (Fransa hariç) çoğunluğun, Birleşik Krallığın

AB'den ayrılmasındansa endişelerine müsamaha gösterilmesini istediği, transatlantik çoğunluğun, Rusya ile çatışmanın devam etmesi riskine rağmen Ukrayna'ya ekonomik ve siyasi desteğin sürdürülmesini istediği, Ruslar'ın ise çoğunluğunun AB ile çatışma riski bile olsa Rusya'nın Ukrayna üzerindeki etkisini sürdürmesi gerektiği, Amerikalılar'ın çoğunun yasadışı göçmenlere statülerini yasal hale getirme fırsatı tanınmasını isterken, bu grubun etkileyici bir çoğunluğunun bunun vatandaşlığa giden yolu da içermesi gerektiği hususları öne çıkmaktadır.

Ayrıca raporda genel olarak; Atlantik'in her iki yakasında giderek büyüyen bir çoğunluğun AB'nin daha güçlü bir küresel rolü olmasını istedikleri, ancak Rusya ve Çin'in liderlik rolü de oynamasını istemedikleri, Atlantik'in her iki yakasında da çoğu kişinin ekonomik sorunları ülkelerinin karşılaştığı en önemli konu olarak nitelendirdiği, Avrupa'da ekonomik açıdan bazı iyileşme belirtilerine rağmen krizin sona erdiğini net bir şekilde söylemenin mümkün olmadığı, Ukrayna'daki kriz nedeniyle çatışma-

nın, Avrupa sınırlarına 1990'lardaki Balkan savaşlarından beri ilk defa bu kadar yakın olduğu, İran'ın nükleer silah edinmesinin en iyi nasıl engelleneceği konusunda transatlantik görüşlerin istikrarlı kaldığı ve ABD'de ve AB'nin çoğunlukla ekonomik yaptırımları tercih ettiği, Avrupa, ABD ve Türkiye'de (% 49) çoğunlukla NATO'nun "hala gerekli" olduğuna ilişkin inancın geçerli olduğu ve transatlantik ilişkilere son yıllarda en az angaje olan Türklerin, AB ve NATO ile çok sayıda cephede yeniden angaje olmak için daha istekli göründükleri, 2006'dan beri ilk defa Türklerin çoğunluğunun AB üyeliğinin ülkeleri için iyi olacağına inandıkları belirtilmiştir.

KAYNAKÇA

German Marshall Fund (2015) Transatlantik Eğilimler Temel Bulgular 2014, <http://trends.gmfus.org/files/2012/09/Key-Findings-Report-2014-Turkish.pdf> Erişim Tarihi: 17.06.2016.